

[Indenrigsministeren.]

man skal slippe med det halve af, hvad man ellers skulde betale —, at den Situation kunde skabes, som kunde blive Basis for et saadant Valg, og den Kommunalbestyrelse, der deraf fremgik, maatte jo da have Forpligtelse til at tilvejebringe en saadan Nedsættelse. Og den kunde dog ikke bygges blot paa en Overbevisning, der maatte dog være skabt en Realitet, hvorpaa den skulde baseres, og derfor kunde Følgen blive, at de stakkels Folk, som gik ind for Skattenedsættelseskravet, og som kom til at staa med Ansvar for, at dette Krav opfyldtes, kunde komme i Situationer, som vilde være uværdige for Repræsentanterne og højst skadelige for den vedkommende Kommune og bringe den i en Situation, som der i Virkeligheden ikke var nogen Udgang af.

Jeg synes derfor ikke, at de ærede Forslagsstilleres Forslag er saadan overvejet, at der kan være Tale om at gennemføre det, trods den Sympati, jeg har for Bestræbelser for det, de gør sig til Talsmænd for. Jeg gentager, at skal vi paa dette Punkt naa et Resultat ad lovgivningsmæssig Vej, maa de med gode Tal godtgøre, at der er Plads for en virkelig Skattenedsættelse i København, og skride til at søge ændret den Paa-ligningsskala, som vi har haft siden 1919. Det er Vejen, og den skulde de være gaaet i 1925 i Stedet for at stemme for den Indstilling, som danner Grundlaget for den Skatteordning, vi har, og som vel ikke en Gang kan betegnes som midlertidig, selv om der er brugt det Udtryk, at den skal gælde „indtil videre“.

Det ærede Medlem Hr. Stauning og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har gjort nogle Bemærkninger til mig i Anledning af Forholdet i finansiel Henseende mellem Hovedstaden og Staten. Og jeg skal være den første til at indrømme, at der i saa Henseende er visse Skævheder, sammenlignet med Statens Forhold til det øvrige Land. Skævheder, som ogsaa fremhæves yderligere gennem Misforholdet mellem Staten og Frederiksberg og andre af Storkøbenhavns Kommuner, sammenlignet med Forholdet til selve Hovedstadskommunen.

Nu bygger man her paa en Opstilling, foretagen af Københavns Kommune, og sender Staten — hvad man har gjort gentagende og nu igen for nogle Maaneder siden — en temmelig stor Regning som Udtryk for, hvad man efter sin Opførelse mener, at Staten paa Grund af denne Skævhed i Forholdet imellem den og Københavns Kommune skylder Københavns Kom-

mune. Det samme har København jo gjort overfor Frederiksberg Kommune; og man oplever det Særsyn, at medens det ærede Medlem Hr. Bouet, Ordføreren for Forslagsstillerne, protesterer imod den ensidige Opgørelse fra København overfor Frederiksberg — og siger, at den er virkelig ikke uangribelig, den er paa ensidig Maade tilvejebragt; den er slet ikke rigtig —, saa er det ærede Medlem absolut med paa den Opstilling, som Københavns Kommune har sendt til Staten. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har haft Lejlighed til i Enkeltheder at kontrolere den; men han sværger straks til, at den er rigtig, og spørger mig, hvornaar jeg har i Sinde at besvare den, og formodentlig ogsaa, hvornaar jeg har i Sinde at betale den.

Jeg maa sige, at den Sag er under Overvejelse i Indenrigsministeriet paa Grundlag af den fremsendte Opgørelse; og det er slet ikke saa ganske simpelt at komme til et Resultat her, fordi et Resultat ikke uden videre vil kunne opgøres gennem Talopstillinger, gennem Additioner og Subtraktioner paa de to Sider af dette Regnskab.

Thi det er jo sandt nok, at paa visse Omraader yder Staten til Københavns Kommune mindre, end den under tilsvarende Forhold og til tilsvarende Formaal yder til andre Kommuner. Men paa den anden Side frembyder dette, at Statsstyret har sit Sæde her i København, at alle forvaltningsmæssige, økonomiske, militære Institutioner o. s. v. af de mange forskellige Arter, som Statsstyret omfatter, i Hovedsagen har deres Plads her i København, saa mange indirekte Fordele, som er vanskeligt opgørlige i Tal, men som er af en saadan Betydning for København, at det i Virkeligheden fuldt ud begrundes en noget anden Stilling paa visse Omraader fra Statens Side overfor København ved en finansiel Opgørelse end overfor andre Kommuner.

Naar en Skatteyder til Staten bidrager det samme, f. Eks. til det kongelige Teater, gennem Statskassen, enten han bor i København, eller han bor i en Kommune som den, det ærede Medlem Hr. Stauning gentagende har henledet Opmærksomheden paa — jeg tror, det var Snedsted med om-liggende Sogne; det skulde formodentlig være om ikke en nedsættende Bemærkning, saa dog en Henvisning til et Slags Molbo-land —, naar Staten bidrager i samme Grad til det kongelige Teater ved Snedstedskatteyderens Penge som ved Pengene fra den københavnske Skatteyder, som gentagende tager Sæde i det kongelige Teater, saa vil jeg dog gaa ud fra, at det